

Právo na štrajk sa zaručuje. U článok 37 odsek 4.

Písal sa rok 2011, presne 22.5. 2011 [Petícia bledomodrej stužky](#)

Žiadame, aby vláda, podľa vzoru krajín OECD, počítala s finančnou čiastkou pre školstvo minimálne 6 % z HDP.

Žiadame, aby navýšené financie boli použité najmä na platy učiteľov a odborných zamestnancov tak, aby nástupný plat učiteľa bol 1,2 násobok priemerného platu v národnom hospodárstve za predchádzajúci rok.

Žiadame prehodnotiť kreditový systém, najmä zrušiť 7- ročnú lehotu platnosti kreditov.

Zdá sa vám to povedomé? Áno aj dnes, po 5 dlhých rokoch žiadame takmer presne to isté. Petíciu vtedy podpísalo presne 56 666 občanov SR, prevažne učiteľov, bola odovzdaná na úrade vlády a NIČ.

Preto dnes AŽ vyše 11000 učiteľov je nespokojných a dokážu svoj postoj aj jasne vyjadriť. Osobne, neobmedzene a až do splnenia požiadaviek. A mnoho ďalších je tiež nespokojných, len im chýba odvaha, prípadne majú iné dôvody, prečo zatiaľ mlčia. Najhoršie je, že niektorí majú strach. STRACH, boja sa vyjadriť svoj vlastný názor. Myslíte, že bezdôvodne? Ja viem, že nie.....A to je, to je celé zle.

Veď nie je to hrozné, keď práve učitelia majú strach? Koho vychovajú? Ako? Samozrejme že sú aj takí, ktorí sú proti. MAJÚ NA TO PRÁVO, PODOBNE AKO MY MÁME PRÁVO BYŤ ZA. Je dobré, že aspoň toto právo nám zatiaľ nik nespochybnil a Veríme a veľmi sa nádejáme, že v našej krajine ani nespochybní.

Milí naši poslanci, všetci do jedného. Zabudli ste. Veru, zabudli. To my sme vás naučili písať a čítať. To my sme vám dali krídla, pripli maturitnú stužku, otvorili cestu a spravili z vás úspešných ľudí. A vy ste zabudli. Zabudli ste na svojich učiteľov. Dnes, tu na námestí SNP v Bratislave máme pre vás našu poslednú VYUČOVACIU HODINU. Tú, na ktorú sme zrejme pozabudli pri vašej výchove my.

A téma? Čo je v živote človeka dôležité! Vieme, že nemôžeme prehrať, pretože táto vyučovacia hodina nie je určená len vám, vám, ktorí môžete rozhodnúť ihneď, ale patrí aj našim deťom. A tak akosi cítime, že pozorne veľmi pozorne sledujú a učia sa. Áno, Učia. A to nás naplňuje nádejou.

Hocijako sa na to pozrieme:

1. Výsledky našich detí OECD – medzi poslednými 3 v rámci OECD 32 krajinami.
2. Najneradšej chodia do školy - medzi 3 na svete
3. V školstve už nepracujú chlapi, chýbajú mužské vzory.
3. Platy učiteľov a financovanie škôl - úplne poslední v OECD

Kým toto bude platiť, dovoľte mi tu verejne prehlásiť, že môj podpis, podpis predsedu NŠO, v žiadnom prípade nebude figurovať pod sociálnym zmierom.

A na záver mi dovoľte povedať, že:

Musíme držať spolu - ako jeden. Len potom budeme sila, ktorú nik nemôže zastaviť. A NIK ani nezastaví. Naozaj nám to prajem a hlavne, hlavne to prajem tým našim detiskám, pretože práve v nich je aj naša budúcnosť.

Sme pripravení rokovať!

Sme pripravení vytrvať!